

5. Plotnikova O.B. (2001) Didactic adaptation of the first-year students of the higher educational establishment (based on the studying of foreign languages). (Thesis of the candidate of the pedagogical sciences), 152 (in Ukr.)
6. Lovtsov D.A. & V.V. Bogorev (2001) Adaptive system of personal education. Pedagogika (Pedagogy), 6, 24-28 (in Russ.)
7. Liakhova I. & Uchytel O. (2001) The usage of systems analyses of the first-year student adaptation process. Ridna shkola. (Native school), 1, 61-63 (in Ukr.)

Lychuk Alyona Valentinivna, the postgraduate student of the Kirovograd Flight Academy of the National Aviation University.
e-mail: hel7k@mail.ru

SOME RESEARCH ASPECTS OF THE FUTURE AIR TRAFFIC CONTROLLERS ADAPTATION CONCEPTUAL MODEL

Summary. Introduction. The problem of the first-year students adaptation to the new psychological and pedagogical conditions of studying is one of the most vital problems in the field of contemporary pedagogics of higher education. Unfortunately, many first-year students demonstrate poor results in studying, high level of anxiety, reproductive cognitive activity, insufficient skills in independent cognitive activity and inadequate studying motivation. Adaptation is the main precognition for active studying and necessary condition of its success.

Purpose. The main purpose of the article is to highlight the main components of the adaptation to higher educational establishment conceptual model and to reveal and systematize difficulties of adaptation, which can be faced by the future air traffic controllers while studying at the aviation higher educational establishment.

Results. At the beginning of studying at higher educational establishment the first-year students face lots of difficulties, which complicate their entrance to new social environment. Among the factors, which can cause the process of complication, are cardinal changes in the studying routine, social surroundings, social status, searching for the reference group, increased amount of unassisted work. The analysis of academic results of the first-year students of Kirovograd Flight Academy of the National Aviation University showed, that during the period of September-October this category had poor results and high level of anxiety. Adaptation to the studying at the higher educational establishment is unity of the accommodation process to the higher educational establishment's conditions and the formation of new personal features, which can contribute to successful studying and personal psychological health.

Originality. The main types of adaptation are analysed. The main components of the adaptation conceptual model in higher educational establishment are highlighted. The difficulties of adaptation, which can be faced by the future air traffic controllers while studying, are systematized.

Conclusion. The main reason for the unsuccessful adaptation is non-coordinated intellectual and personal potential of the student and its realization resource, that is why it is vital to release preventive work in order to overcome difficulties of adaptation.

Keywords: adaptation, adaptation conceptual model, social adaptation, didactic adaptation, adaptation to the educational activity, difficulties of adaptation.

*Одержано редакцією 19.05.2016
Прийнято до публікації 20.05.2016*

УДК 378

МОРОЗ Федір Васильович
старший викладач кафедри Фізичного виховання
Мукачівського державного університету
e-mail: vanya.moroz.1992@mail.ru

ВИХОВАННЯ І РОЗВИТОК У СТУДЕНТІВ ІНТЕРЕСУ ТА ПІЗНАВАЛЬНОЇ ЗДІБНОСТІ ДО НАВЧАННЯ

Анотація. В статті розглядається проблема розвитку у студентів інтересу та пізнавальної здібності до навчання. Зосереджено увагу на пріоритетах, які спрямовують на удосконалення, виховання у студентів інтересу до навчання, забезпечення наукової якості, та професійної підготовки, сприяння якості вищої освіти, актуалізація й постійна активізація пізнавальної діяльності студентів. Спрямованість на гармонійне поєднання наукових досліджень

та істинне значення розвитку інтересу до навчання має постановка перед студентами перспективної головної мети, яка повинна мати чітке, конкретне визначення.

Усвідомлення своїх досліджень на фоні колективу спонукає студента до активного навчання, стимулює розвиток його громадської активності й ініціативи, посилення ролі ефективного оволодіння значеннями сприяє виробленню у них самостійності мислення, активності, ініціативи у професійній підготовці.

Ключові слова: виховання інтересу, розвиток, шляхи формування, пізнавальна здібність, інтерес до навчання.

Постановка проблеми. Істотну роль у формуванні й розвитку у студентів інтересу до навчання відіграють їх потреби (у пізнанні, діяльності, спілкуванні, самоствердженні). У більшості літературних джерел пізнавальна потреба трактується як прагнення до набуття знань. Але це лише один аспект цієї складної потреби. Другий, не менш важливий, – це потреба в навчанні як діяльності, у процесі якої і задовільняється пізнавальна активність. Саме тому між потребою в пізнанні і потребою в діяльності існує тісний взаємозв'язок.

У ході задоволення потреби в пізнанні, діяльності формується потреба в спілкуванні. Остання сприяє встановленню різноманітних зв'язків студента з оточуючими людьми, зокрема з ровесниками, стимулює обмін знаннями й досвідом, почуттями і думками. Ця потреба спонукає дитину рахуватися з іншими людьми, зважати на їх думки і оцінки, очікувати схвалення своїх дій і вчинків. Так поступово виникає і формується досить складна й життєво важлива потреба в самоствердженні, дослідженнями встановлено, що ця потреба зароджується ще в дошкільному віці і реалізується в прагненні дитини зайняти сприятливу «позицію» в очах дорослих та своїх ровесників.

З приходом людини до навчального закладу потреба в самоствердженні виявляється в бажанні посісти належне місце в груповому колективі, відігравати помітну роль серед одногрупників, товаришів по вулиці, двору. Якщо згадана потреба задовольняється, студент переживає почуття задоволення, яке посилює інтерес до навчальної діяльності. У тих випадках, коли потреба в самоствердженні не реалізується, це викликає у молоді негативні афективні переживання і відповідні їм форми поведінки: підвищену вразливість, упертість, негативізм, замкнутість, емоційну нестійкість т. ін. Для формування інтересу студентів до навчання важливе значення має форма викладу матеріалу викладачем.

У студентів в процесі навчальних занять активно приймає участь в роботі дуже невелика кількість м'язів тіла. Інші знаходяться або в стані відносної бездіяльності, або несуть статичне навантаження. При цьому збільшується внутрішньо-м'язовий тиск, порушується нормальний кровообіг. В процесі навчальних занять у студентів відбувається зменшення працездатності, погіршується увага і пам'ять. При організації рухового режиму важливо врахувати закономірні зміни розумових здібностей. З метою попередження, зниження працездатності доцільно скоротити періоди неперервної роботи. Це дозволить більш раціонально організувати навчальну діяльність і вивільнити час для відпочинку студентів. Відповідно, робото здатність студентів протягом пари не буває постійною [1, с.4-5].

Істотну роль у збудженні в студентів інтересу до навчальної діяльності відіграють і форми її організації – як індивідуальні, так і колективні. Одна справа, коли студент окремо, незалежно від товаришів, працює над цими завданнями, інша – коли студенти в ході виконання цих завдань включаються в багатопланові й безпосередні стосунки з іншими членами групового колективу: відносини відповідальної залежності, контролю, взаємодопомоги. У першому випадку створюється лише ілюзія колективної роботи, а насправді – кожен студент відповідає лише за себе. У другому – кожен студент відчуває себе частинкою групового колективу, розглядає свою навчальну діяльність, особисті здобутки або невдачі на загальному фоні успіхів усієї групи (власний успіх – це загальний успіх; особиста невдача – невдача всієї групи).

Однак можливості колективної діяльності цим далеко не вичерпуються. Вона має важливе значення для самоствердження студента в колективі, для розширення кола взаємних симпатій, спілкування. А, як показує досвід, чим вища активність студента в колективі, тим більший інтерес виявляє він до опанування основ наук. Велику роль у формуванні в

студентів інтересу до навчання відіграє усвідомлення його мети. Студенти старанно вчатьс я тоді, коли чітко розуміють цілі освіти, і зокрема важливість розв'язання конкретних навчальних завдань для свого особистого розвитку, самовдосконалення, бачать перспективи, які відкриває перед ними успішне оволодіння знаннями [2, с.9].

Аналіз останніх досліджень. Багато учених великого значення надавали і надають вивченню природи інтересу, його структури. Так, видатний психолог С. Л., Рубінштейн, розкриваючи суть інтересу, писав: «Інтерес – це зосередження на певному предметі думок, помислів особи, що викликає прагнення ближче ознайомитися з предметом, глибше в нього проникнути, не випускаючи його з поля зору».

На думку інших дослідників, відомих психологів Т. Г. Єгорова, Е. Ш. Натанзона, П. А. Рудіна, О. Г. Ковальова, головною ознакою інтересу може бути тільки стійке позитивне емоційне ставлення особи до певного об'єкта. Ці вчені вказують на емоції як на рушійну силу, що може активізувати або гальмувати процес пізнання, впливати на працездатність людини [2, с.4-5].

Центральною фігурою в формуванні у студентів пізнавальної активності є викладачі. Інтерес студентів до навчання великою мірою залежить, від того, наскільки сам педагог знає і любить предмет, який він викладає. «Хочеш наукою виховати студента, писав Л. М. Толстой, – люби свою науку і знай її, і студенти полюблять тебе і науку, і ти виховаєш їх; але якщо сам не любиш її, то скільки б ти не змушував учити, наука не зробить виховного впливу». Чим більшу зацікавленість у педагога викликають процес і результати пізнання, тим успішніше він прищеплюватиме цю рису своїм вихованцям [2, с.9].

Навчальні обов'язки, серйозні вимоги викладача, нові види діяльності, багатогранні й цікаві взаємини з студентами – все це породжує для студента складну гаму почуттів. Перші дні перебування у вузі викликають великий інтерес у студентів: їм дуже цікаво слухати розповіді викладачів, виконувати різні завдання. Радість пізнання, участі у діяльності, яка захоплює студента, узагальнюються у її емоційному ставленні до навчальних предметів.

З певною часткою умовності, можна зробити висновок, що формування таких особових якостей важливих для майбутнього вчителя, як “інтерес до учбової роботи” і “готовність до самоосвіти”, відбувається на недостатньо високому рівні. І, якщо в 4 шкільні роки недостатньо розвинений інтерес учнів до учбової роботи дозволяє (за рахунок організації роботи школярів в класі і систематичного контролю вчителя за їх діяльністю) частині з них добиватися непоганих учбових показників, то у вузі вони різко знижуються [3, с.32].

Для організації навчання, яке б збуджувало думку студента, викликало задоволення від подолання труднощів, розвивало самостійність та ініціативу в набутті нових знань, сприяло самоствердженню особистості студента у системі колективних взаємин, необхідне додержання певних умов. Зміст навчального матеріалу, як відомо, визначається програмами і підручниками. Однак вплив програмового матеріалу на формування пізнавальної активності студентів великою мірою залежить від якості його викладання.

Навчальний процес являє собою сукупність взаємозв'язаних дій викладача і студентів. Але до недавнього часу заняття розглядається і проводиться тільки з позиції діяльності викладача при ігноруванні або при недостатньому обліку психофізіологічного стану студента. В теперішньому часі загально визначено, що знання і рухові навички, здобуті простим запам'ятовуванням і механічними вправами, менш витривалі порівняно з тими, які засвоєні за допомогою мислення і свідомих вправ. Тільки такі знання стають знаряддям повноцінного розвитку студентів [4, с.25].

Навчальний процес, як відомо складається з багатьох компонентів і водночас являє собою єдине ціле.

Мета статті. Проаналізувати сучасні підходи та визначити основні тенденції інтересу, та пізнавальної здібності до навчання, та його впливу на навчальний процес.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний стан виховання молоді засвідчує про особливе й вагоме місце емоційних моментів в інтересах, які виражають найважливіше для людини, головною метою освітнього процесу є залучення студентів до пізнання навколишньої дійсності, яка дає поштовх думці, за допомогою спостереження допомагає

перевірити на практиці істинність висновків і узгоджень. Залучаючи студентів особливу увагу потрібно звернути на розвиток кмітливості, ініціативності й самостійності суджень.

Молодь характеризується різноманітністю нюансів, виразних і невиразних переходів, різним ступенем сприйманні розуміння навчального матеріалу, зумовленим не лише віковими особливостями ай своєрідністю характерів, уподобань, здібностей.

Отже інтерес донавчальної діяльності істотною мірою залежить від особистісних якостей студента, його особливих життєвих потреб і прагнень.

Однією з важливих умов успішного формування пізнавальних потреб студента є відповідність змісту учбового матеріалу, його розумовому розвитку. Викладач, задовольняючи інтереси студента, щодо навколишнього, не повинен намагатися форсувати розвиток його особливості, і давати відомості понад його розуміння, бо це може призвести до втрати інтересу. Проте не всяка інформація може зацікавити студента, а насамперед та, в якій є елемент новезни[2, с.7-8]. Саме вона закономірно викликає орієнтовно дослідницьку діяльність студентів. У процесі розумового розвитку молодь захоплює і стає об'єктом те, що вже доступно для неї, але не стало ще звичним, добре відомим. Предмет вивчення для того, щоб бути для нас цікавим, повинен бути обов'язково частково знайомий нам, а частково він повинен являти для нас новизну, а не новину цікаву, тобто таку, яка б або доповнювала, або підтверджувала, або спростовувала, або розбивала те, що вже є в нашій думці, тобто, словом, таку новину, яка що-небудь змінювала б у слідах, що вже у нас укоренились.

Не заглиблюючись у сутність суперечок з цієї проблеми, спробую викласти основні міркування, відповідно до яких поняття «інтерес»вживається у нашій праці. Інтерес розглядатиметься як вибіркоче емоційно-пізнавальне ставлення особи до предметів, явищ, подій навколишньої дійсності, а також до певних видів діяльності, які мають важливе значення для людини. Це складне ставлення має двобічний характер. У ньому в органічній єдності виступають суб'єкт інтересу і об'єкт.

Суб'єктом інтересу може бути конкретна людина, певна соціальна група (сім'я, виробничий або студентський колектив і т. ін.) [2 с. 5].

Розглядаючи інтерес до навчання як рушійну силу виховання студента з активною життєвою позицією, що виявляється у самостійності та ініціативі, в творчому підході до розв'язання завдань, маю підстави ствфджувати: формування інтересу до навчальної діяльності спирається на три основних принципи, які виступають у тісному діалектичному взаємозв'язку.

Перший – узгодженн і змісту навчального матеріалу з пізнавальними можливостями студентів збільшення обсягу інформації на заняттях і вдосконалення способів її подачі.

Другий – підвищення активності студента у набутті знань, що сприяє самостійності його мислення, допитливості, формуванню умінь і навичок задовольняти пізнавальні потреби.

Третій – посилення ролі особистості студента в колективі і впливу колективу на кожного його члена.

Основою методики виховання інтересу до навчання є:

- а) досягнення максимальної відповідності змісту навчального матеріалу розумовому розвитку студентів забезпечення належного співвідношення між елементами нового і старого у змісті програмового матеріалу; використання додаткової інформації на заняттях; застосування таких форм роботи з студентами, які вимагають подолання труднощів, дають змогу відчути радість перемоги над ними;
- б) використання різних за функціональним змістом видів навчальної діяльності, забезпечення оптимального співвідношення між вправами репродуктивної і творчої спрямованості, створення проблемних ситуацій,у процесі яких студенти мають змогу виявляти ініціативу й самостійність;
- в) організація колективної діяльності (взаємного навчання) на заняттях, у ході якої студенти включаються в багатопланову безпосередню взаємодію один з одним, що створює сприятливі умови для їх самоствердження в груповому, дає змогу відчути радість від досягнення успіхів під час навчання [2 с.44,45].

Поєднуючись з внутрішніми процесами самовдосконалення студентів, згадані фактори викликають позитивні зрушення в свідомості і поведінці членів фізкультурного

колективу. Завдання кожного викладача, тренера полягає в тому, щоб, по-перше, забезпечити найкращий склад колективу, високу ефективність зовнішніх впливів і по-друге, активізувати внутрішні сили тих, хто займається фізичною культурою і спортом, націлити їх на свідоме самовдосконалення; по-третє, сприяти органічному поєднанню зовнішніх і внутрішніх умов розвитку інтересу до занять, формуванню позитивних звичок фізкультурників.

Вибіркова спрямованість студентів на певні види фізкультурної і спортивної діяльності й проявляється в інтересі. Останній сприяє позитивному ставленню студентів до регулярних самостійних занять фізичною культурою і спортом. Поступово під впливом інтересу вдосконалюється характер діяльності, поліпшуються її результати, тому інтерес може стати нахилом або перерости в потребу занять фізичною культурою чи обраним видом спорту. Найбільш ефективними засобами розвитку в молоді інтересу до систематичних занять фізичною культурою і спортом є використання різних видів інформування студентів про значення цих занять для зміцнення їх здоров'я, забезпечення високої працездатності, застосування оптимальних форм, методів проведення пар і тренувань. Правильно організована методична робота по фізичній культурі і спорту викладачами, тренерами з питань розвитку інтересу до занять фізичною культурою і спортом.

Основною формою фізичного виховання студентів є пари. Під час яких викладач викладає студентам матеріал з фізкультури, дбає про усвідомлення ними значення фізичного вдосконалення для їх гармонійного розвитку, зміцнення здоров'я. З кожною парою студенти дістають дедалі повніше уявлення про різні види спорту: гімнастику, легку атлетику, лижні гонки, волейбол, футбол, баскетбол тощо. Компонентом усебічного гармонійного розвитку особистості є фізичне виховання [5 с.7,8].

Фізичне виховання – система соціально-педагогічних заходів, спрямованих на зміцнення здоров'я та загартування організму, гармонійний розвиток форм, функцій і фізичних можливостей людини, формування життєво важливих рухових навичок та вмінь [6 с. 9].

Фізичне виховання – система соціально-педагогічних заходів, спрямованих на зміцнення здоров'я та загартування організму, гармонійний розвиток форм, функцій і фізичних можливостей людини, формування життєво важливих рухових навичок та вмінь.

Теорія і практика фізичного виховання спираються на дані фізіології. Фізіологічна наука озброює теорію і методику фізичного виховання закономірностями розвитку організму людини, правильного врахування впливу різноманітних чинників на його функціональну діяльність. На основі її даних розробляють науково обґрунтовану систему фізичних вправ, спрямованих на розвиток рухових дій і формування якостей організму. Під час занять студентів улюбленим видом спорту в спортивній секції розв'язуються не тільки завдання оздоровлення, фізичного гарту, озброєння спеціальними знаннями, формування рухових вмінь, навичок. У процесі роботи по фізичному вдосконаленню юнаків і дівчат відкриваються значні можливості для реалізації завдань їх розумового, морального і естетичного розвитку.

У ході навчання, суспільно корисної, продуктивної праці під час занять фізичною культурою та спортом спілкування з оточуючими виявляються моральні установки і цінності, притаманні членам колективу, реалізуються їх ідеали. При цьому відчувається поступове вдосконалення студентами норм поведінки і вимог, що ставляться до особи колективом спортивного клубу, перетворення їх у внутрішні переконання, які стають регулятором поведінки, розвитку інтересу юнаків і дівчат.

Інтерес і звичка до занять фізичною культурою та спортом у процесі навчання у вузі характеризується чітко вираженим бажанням студентів досягти певних результатів у фізичному вдосконаленні, усвідомлення перспективи цих занять, глибоким розумінням того факту, що досягти успіхів у своєму фізичному розвитку неможливо без переборювання труднощів, без щоденних занять фізичними вправами. Успішне здійснення фізичного виховання студентів передбачає врахування їх індивідуальних особистостей, зокрема емоційно-вольових якостей, ступеня розвитку рухових дій. Важливе значення має також уміння викладачів фізичного виховання, тренерів чітко уявляти хід роботи, передбачити послідовність використання форм і методів фізичного виховання, доцільно поєднувати їх під

час оволодіння студентами знаннями, вміннями та навичками з фізичної культури, спортивного самовдосконалення.

Таким чином, фізичне виховання, як і виховання в цілому, є процесом вирішення певних освітньо-виховних завдань, який характеризується всіма загальними ознаками педагогічного процесу, або здійснюється в умовах самовиховання [7 с.31].

Нині для переважної більшості студентів характерною є активна життєва позиція. За структурою прояву характеру студентів які займаються спортом можна виділити чотири основні групи.

До першої групи можна віднести риси, що відображають загальне ставлення студента до здорового способу життя, зокрема до явищ і подій навколишньої діяльності (принциповість, інтернаціоналізм, патріотизм та ін.).

У другу групу об'єднані риси, які свідчать про ставлення студентів до громадської діяльності (ентузіазм, ініціатива, активність, працьовитість та ін.)

Третю становлять риси, що розкривають ставлення студентів до своїх товаришів та інших членів нашого суспільства (повага, колективізм, товарицькість, чуйність та ін.)

До четвертої групи належать риси, які свідчать про високий рівень самовиховання (самокритичність, скромність, акуратність тощо.)

Прагнення до здорового способу життя, до занять фізичною культурою і спортом, вміння долати труднощі і перемагати виховуються тривалою і клопіткою роботою кафедри фізичного виховання і спортивного клубу вищого навчального закладу. Успішне здійснення процесу виховання всебічно, гармонійно розвиненої особи неможливе без активної цілеспрямованої діяльності по фізичному вихованню молоді [5, с.23,24].

Одною з важливих умов активізації навчання є надання студентам можливості самостійної праці на заняттях. Найбільша активність студента досягається в такому випадку, якщо він самостійно вирішує досить важкі, в чомусь нові і цікаві для нього навчальні задачі. Якщо, викладач не помітив самостійного кроку студента, буде допомагати з попередньою силою і наполегливістю активність останнього послабне і згасне. Психологами встановлено, що тільки самостійна робота викликає у студента ефект самоорганізації, самонавчання і самоконтролю [4, с.27].

Навчальні заняття є основною формою фізичного виховання у вузі розвитку інтересу до навчання. Фізичне виховання студентів успішно здійснюється за умови творчого підходу до нього. Істотне значення розвитку інтересу для успішної роботи по фізичному вихованню має постановка перед студентами перспективної головної мети, яка повинна мати чітке, конкретне визначення. При цьому слід враховувати як загальні характеристики студентів (вік, стать, рівень фізичної підготовленості тощо), так їх індивідуальні особливості (інтереси, уподобання, нахили, темперамент і ін.) Перспективна мета повинна бути важливою для студентів, у міру складного, щоб кожний із них вірив у реальну можливість її здійснення.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Далеко не все однаковою мірою захоплює людину. Тому ставлення її до предметів і явищ навколишнього світу має вибіркову спрямованість. Таким чином, формування навчальних інтересів студентів має надзвичайно важливе значення для ефективного оволодіння ними знаннями, сприяє виробленню у них самостійності мислення, активностей ініціативи на заняттях фізичною культурою і спортом. Тому інтерес є внутрішньою рушійною силою духовного розвитку студента, а це, в свою чергу, великою мірою сприяє підвищенню ефективності навчально-виховного процесу. Тому формування в студентів стійких суспільно цінних інтересів – одне із важливих завдань навчального закладу.

Для успішного формування пізнавальних інтересів величезне значення має знання індивідуальних властивостей дитини, врахування викладачем тих різноманітних стосунків, які складаються серед однієї групи у процесі колективної, навчальної, трудової та ігрової діяльності. Ці відносини виявляються у взаємних і невзаємних симпатіях студентів або, навпаки в негативному ставленні одного студента до іншого.

Таким чином, знання вчителем нахилів та здібностей студентів, його вміння виявити їх і допомогти реалізувати в тому чи іншому виді діяльності сприяє збагаченню духовного

життя студентів, дає змогу останнім зайняти відповідне їхнім індивідуальним можливостям становище в системі особистісних взаємин, групового колективу, а це, в свою чергу, є важливою умовою пізнавальної активності студентів.

Отже, в основі формування пізнавальних інтересів лежить систематична активізація розумових сил дитини, її вольових зусиль під час розв'язання навчальних завдань. Для дальшого підвищення інтересу до оволодіння знаннями необхідна постійна активізація пізнавальної діяльності студентів. Вона, як відомо, досягається раціональним використанням комплексу навчальних методів і прийомів, різноманітною структурою занять, продуманим плануванням їх системи, вмілою організацією самостійної роботи студентів не лише з підручником, а й з іншими джерелами знань.

Список використаної літератури

1. Шлемин А.М., Физкультурно оздоровительная работа в школе/ А.М. Шлемин.- Москва: «Просвещение», 1998 р.
2. Кричук О.І. Виховання в учнів інтересу до навчання / О.І. Кричук.-Київ: «Знання» Української РСР, 1986 р.
3. Березовин Н.А., Морозова Л.И. Адаптация первокурсников к педагогическому процессу вуза: Педагогика высшей школы Минск: Из-во БГУ, 1988. - С 32-34.
4. Новосельський В.Ф. Методика урока физической культуры в старших классах / В.Ф. Новосельський. – Киев:Радянська школа, 1983.-25,27.
5. Ведмеденко Б.Ф. Виховне значення фізкультури і спорту/ Б.Ф. Ведмеденко.- Київ: товариство «Знання» Української РСР, 1986 р.
6. Присяжнюк Ф.І. Візичне виховання. Теоретичний розділ/ Ф.І. Присяжнюк, В.П. Краснов, М.О. Третяков, Р.Т. Раєвський та ін. - Київ: «Центр учбової літератури» 2007. – С 9.
7. Шиян Б.М. Теорія і методика фізичного виховання школярів. Частина 1/ Б.М. Шиян. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2001.- С 31.

References

1. Shlemya A.M. (1998). Physical health work in school. Moskva: «Prosveshchenye» (in Russ.).
2. Krychuk O.I. (1986). Educating students' interest in learning. Kyiv: «Znannia» (in Ukr.).
3. Berezovyn N.A., Morozova L.Y. (1988). Freshmen Adapt to the pedagogical process of the university: higher school pedagogy. Mynsk: Yz-vo BHU (in Russ.).
4. Novoselskiy V.F. (1983). Methods of physical training lessons in the senior class. Kiev: Radyans'ka school (in Russ.).
5. Vedmedenko B.F. (1986). The educational value of sport and physical education. Kyiv: tovarystvo «Znannia» (in Ukr.).
6. Prysiazhniuk F.I., Krasnov V.P., Tretiakov M.O., Raievskiy R.T. (2007). Physical Education. Theoretical section. Kyiv: «Tsentr uchbovoi literatury» (in Ukr.).
7. Shyian B.M. (2001). Theory and methods of physical education students. Part 1. Ternopil: Navchalna knyha – Bohdan (in Ukr.).

Moroz Fedor, Senior lecturer of Physical Education Chair Mukachevo State University

e-mail: vanya.moroz.1992@mail.ru

EDUCATION AND DEVELOPMENT IN STUDENTS INTEREST AND COGNITIVE ABILITY TO LEARN

Summary. *The problem of students' interest and cognitive ability to learn has been considered in the article. The emphasis has been made on the priorities leading to improvement, education of students' interest in learning and providing scientific quality and training, promoting the quality of higher education and constant updating of activation of cognitive activity of students.*

Setting the perspective goal before students, having precise definition has the focus on the harmonious combination of scientific research of the real meaning of a interest development.

It is known that young people enter the higher educational establishment with a great desire to learn. The very preparation for this event causes a lot of bright emotions, not only thanks to the acquisition of educational things, but also to the a change of the adults' attitude and a new position. Study responsibilities, serious teacher's requirements, new activities, interesting and multifaceted relationship with students - all this creates student's complex range of feelings.

Awareness of personal research on the background of the staff encourages students to active learning, stimulates the development of his or her public activity and initiatives to strengthen the role of effective mastery of values helps produce their independence of thought, activity, initiative for vocational training.

Keywords: *education interest, development, ways of creating, cognitive ability, interest in learning.*

Одержано редакцією 22.05.2016
Прийнято до публікації 26.05.2016